

Jindřich Kulhavý: MINISTERSTVO FINANČÍ ODVÁDÍ ZVLÁŠTNÍ PRÁCI

- CZ24 News | 16. dubna 2023

ČESKO: Vytváření státního rozpočtu na další rok musí být náročná práce svěřená odborníkům. Předpovídat budoucí příjmy a výdaje je jistě velmi složité, ostatně něco podobného plánovat v soukromých společnostech je něco, jako věštění z křišťálové koule. Nicméně stát má k dispozici mnohem více informací než kdokoli jiný a jistá přesnost předpovědi je povinností.

Rozdíly ve skutečnosti a predikci jsou u poslední vlády značné. Pár desítek miliard sem, pár tam, nikoho to moc netrápí. Stanjurův ancábl, a v podstatě i celá Pětikoalice, jsou nejhoršími hospodáři od dob Rakouska - Uherska. Žádná jiná vláda nevytvořila ve státní pokladně větší díru, než se to daří této. Dokonce ani covidový fanatismus Babišovy éry v křesle premiéra na proukrajinskou skvadru nemá. Zákon o státním rozpočtu počítal s jistým a naprosto neomluvitelným schodkem pod 300 miliard korun. To byl však pouze Fialův vlhký sen, realita bude nakonec jistě mnohem drsnější. Tedy pokud si mágové s čísly nepohrají, případně nenastane li situace, kdy budou občané nějakým způsobem okradeni. Nástrojů k tomu si vláda sloužící cizím zájmům dokáže připravit více.

Už dlouho říkáme, že daně a většina odvodů jsou krádež. Důvodů k tomuto tvrzení je mnoho. Stát získává formou daní, poplatků, odvodů z mezd velmi mnoho peněz. Za ty by měli lidem zvolení správci (vláda) udržovat stát a služby jím poskytované v dobré kondici. Ke své činnosti na důležitých postech by tedy měli mít i všechny předpoklady. Tedy věk, vzdělání, znalosti, zkušenosti, přehled, zodpovědnost a určitou vizi podloženou mnoha dalšími atributy. Místo toho absolutní většina našich ministrů vyniká amatérismem a ke své činnosti potřebují mnoho náměstků, asistentů a poradců, kteří jsou sice skrytí, ovšem jsou to oni, kdo připravují strategii jednotlivých ministerstev na další období. Celá tato fraška stojí daňové poplatníky mnoho peněz. K čemu potřebujeme státní úředníky představující pouhou tvář vysokého úřadu, aniž by byli schopní jej skutečně vést? A kdo zajišťuje loajalitu poradců s lidem, když jeden z nich veřejně prohlašuje cosi o tom, že si čeští občané mají jezdit nakupovat levnější potraviny do Polska? Spíše se zdá, že jsme svědky vzniku mafií, které si poté s penězi z nás vydolovaných dělají cokoli, co se jim zamane.

Za výše uvedené situace nemůže mít normální člověk ani chuť stát svými odvody podporovat. Zdravotní pojišťovny se honosí krásnými sídly a kanceláři, ale Vy u zubaře platíte tak vysoké úhrady i za obyčejnou plombu, že větší vysprávký úsměvu si mohou dovolit už jen pacienti s nadstandardními příjmy. Přičemž zásadní zásah do peněženky vnímají i oni. Velká část stomatologických center patří Ukrajincům odvádějícím sice vcelku dobrou práci, ovšem vyvažovanou zlatem. V mnoha nemocnicích jsou zase na lůžkových odděleních proleželé matrace připomínající důlek na kuličky, ležíte li na nich po vážnější operaci déle, bolí Vás celé tělo. Také na léky si musí i senioři připlácet horentní sumy, přičemž vůbec není jisté, nejde li především o byznys lékařů spojených s farmaceutickou mafií. Odvádět tak peníze končící v platech a kancelářích zaměstnanců zdravotních pojišťoven se zdá být občas jaksi zcestné. A úkony a léky nakonec přesto hrazené z vlastní kapsy naprosto nesmyslně předražené.

Sociální odvody jsou ještě méně jasné. Stát je neukládá tak, aby existoval fond, ze kterého by čerpal později na Váš důchod. To tu bývalo kdysi, vše bylo rozkradeno a nyní je zaveden průběžný systém. Z toho, co zaměstnanci odvedou, jsou vypláceny jak penze, tak i podpora různým potřebným, dále příživníkům, a nakonec i Ukrajincům. Zařadte si koho kam chcete, ale asi tušíte, jak to myslíme.

Důchodci se dostali na poslední místo. Navíc tu existují různé soukromé „fondy“ vybízející nás k ukládání peněz na důchod, přičemž jejich hospodaření je tristní a nemusí Vám zbýt vůbec nic z toho, co jste si „naspořili“. Státní dohled je mizerný a dopady inflace drtící cokoliv včetně zbytků Vašich úspor. Tápání kolem penzí je důvodem k zvyšování věku potřebného k odchodu do důchodu. Přitom výkonnost člověka s věkem logicky klesá a vidět například téměř sedmdesátileté řidiče autobusů je smutné. Ti lidé by si měli užívat klid na svých zahrádkách s vnoučaty, v teple u moře či na společných výletech. Právě občasná péče o vnoučata chybí a důsledky toho známe. Výpomoc mladší generaci není de facto v tomto směru možná. Ani o prázdninách, jak bývalo zvykem.

Samotné daně jsou na samostatnou kapitolu. Výběr spojený často s destruktivním chováním Finanční správy vůči firmám a podnikatelům je strašákem většiny západních zemí. Práva podnikatelských subjektů jsou ve sporech minimální, státní úředníci si léčí své potrhané ego právě na těch úspěšných. Likvidace firmy je otázkou pár měsíců šikanování jak kontrolovaného, tak i jeho klientů či dodavatelů. Při podezření z nesrovnalosti ve výši nad 50000,- Kč je do případu zatažena kriminálka, jste podezřelí a už to jede. A představa toho, že majitel prosperující firmy jezdí v mercedesu, žije v hezkém domě a je kontrolován státními zaměstnanci příjíždějícími autobusem či služební fábíí, je vcelku reálná a je jasné, jak taková „kontrola“ probíhá. Při uvědomění si toho, jak s vybranými daněmi hospodaří stát, kam ty peníze mizí a jak je s nimi nakládáno, je fungující soukromá společnost jistě mnohem lepší součástí systému, než drancující finanční úřady a s nimi sprážená justice. Přidejme ještě exekuční mafii, díky níž se doslova vypaří obrovské množství peněz, přesto s tím stát už dlouho nic záměrně nedělá. Zákony jsou u nás namířeny proti lidem a jednotlivcům, stát má vždy hromadu výhod. U daní bychom mohli pokračovat dlouho, jejich násobení u mnoha druhů zboží je tristní a konečná procentuální část výplaty, kterou máte nakonec pro sebe, se točí kolem 18% z celkové částky Vámi vydělané. A nejhorší je, že vybrané prostředky nekončí ve fungující infrastruktuře a v budování efektivního státu, ale v černé díře. Vláda by se měla učit od těch, kteří se pohybují v oblasti tzv. šedé ekonomiky.

Přes vše výše uvedené je stát na mizině. Rozpočty se míjí o desítky miliard, bohatí a vysocí státní úředníci neskutečně bohatnou, střední vrstva chudne, chudí „jedou na doraz“. Vláda neumí šetřit na správných položkách, místo toho pokračuje v rozhazování a vysává jak občany, tak si i nadále rekordně půjčuje, čímž nás zadlužuje více a více. Ne sebe, ale nás. A právě proti tomuto systému se musíme vzbouřit. V pondělí probíhá další z demonstrací. Není úplně důležité, kdo protest organizuje a svolává, podstatní lidé jsou ti před pódiem. A čím více nás bude, tím větší pravděpodobnost konce amatérů ve vládě tu je. Zkuste o tom přemýšlet.

AUTOR: Jindřich Kulhavý